

[Kim Behnke]

gensdiskussionen, har jeg svært ved at forstå, hvorfor vi næste år skal betale 63-64 mia. kr. i renter på statens gæld; for der er vel ingen stat, der betaler renter af en gæld, som man ikke selv har. Altså er de oplysninger, vi har her, nærmere sandheden end dem, der lå i den seneste finansredegørelse.

SF's ordfører havde en bemærkning om, at de kroneobligationer på i alt vel ca. 200 mia. kr., man har ude at svæve i Europa og andre steder, skulle man se at få afviklet. Ud fra en realøkonomisk betragtning burde de afvikles, men ud fra en politisk betragtning glæder vi os i Fremskridtspartiet over, at de er ude at svømme; ikke fordi vi har forgældet os så meget, men fordi de lige præcis udgør en sikkerhed for, at staten – eller rettere sagt den danske regering – ikke lader sig friste til i tide og utide at devaluere den danske krone. Så vil man nemlig, som SF's ordfører, hr. Jes Lunde, ganske rigtigt gjorde opmærksom på, blive stillet over for krav om øjeblikkelig indfrielse af disse meget betydelige mængder af kroneobligationer, så midt i alt det ulykkelige glæder vi os over, at man på den måde har sat en bremse på den bevægelsesfrihed, den danske regering har.

Summa summarum må vi i Fremskridtspartiet drage den samme konklusion, som man ganske rigtigt gør i Venstre og Det Konservative Folkeparti, nemlig at det her er uacceptabelt. Men i stedet for blot at konstatere, at det er uacceptabelt, så drager vi den konklusion, man bør drage, nemlig at sige nej til, at finansministeren skal have lov til at have så stor en lånramme.

Jeg ved godt, at det er i næste uge, når vi diskuterer finansloven og ændringsforslagene til finansloven, det viser sig, hvor stort underskuddet reelt bliver i 1994.

Finansministeren (Lykketoft):

Må jeg sige tak for den overvejende velvillige modtagelse af lovforslaget. Jeg er enig med dem, der har sagt – deriblandt hr. Jes Lunde – at det, der er interessant, er selvfølgelig, hvor lille et underskud vi kan få frem på finansloven. Statens lånebehov afgøres ikke af denne lov.

Denne lov er et teknisk redskab. Vi har lavet den efter god sagkyndig rådgivning fra Nationalbanken. Vi har sørget for at løse den mangel ved de gamle lånebemyndigelseslove, der

var derved, at vi så udland og indland hver for sig, selv om verden er anderledes nu, og selv om der er brug for den handlefrihed, at man kan switche frem og tilbage. Og vi har, selv om det selvfølgelig kunne give anledning til agitation et eller andet sted, valgt at skrive det absolutte maksimum i stedet for tilvæksten i låntagningen ind i lovgivningen.

Men jeg vil i øvrigt gerne også kvittere for hr. Kim Behnkes accept – som den eneste indædte modstander af en sådan lånebemyndigelse – af, at det er nyttigt at samle de instrumenter, vi har brug for til den långivning, som måtte blive besluttet andetsteds, i én lov, sådan som dette her er udtryk for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Finansudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

21) Første behandling af lovforslag nr. L 113:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Skattefri godtgørelser til medhjælpere).

Af skatteministeren (Stavad).

(Fremsat 1/12 93).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Peder Sass (S):

Jeg vil gerne starte med at slå fast, at skatte-reformen overhovedet ikke har berørt reglerne for de frivillige, ulønnede ledere og medhjælpere ude i foreningsverdenen. Debatten af-dækker derimod, at de hidtidige regler hvilede på et særdeles tvivlsomt grundlag. Socialdemokratiet ønsker helt klare regler for det frivillige arbejde, og det er på denne baggrund, regeringen har fremsat sit lovforslag.